

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **T. R.**, bytom B. 30/1, X. K., zastúpenej advokátom JUDr. J. D., N. 36/5, X. P., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o návrhu na konanie proti nečinnosti odporkyne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh **z a m i e t a .**

Navrhovateľka nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Dňa 25.4.2007 podala navrhovateľka návrh, ktorým sa domáhala začatia konania podľa § 250t O.s.p. pre nečinnosť odporkyne. Uviedla, že podala dňa 15.5.2006 žiadosť o priznanie úrazovej renty podľa § 88 zák. č. 461/2003 Z.z. od 1.4.2004.

Odporkyňa dňa 11.7.2006 v tejto veci prerušila konanie do skončenia súdneho konania o náhradu za stratu na zárobku, ktoré sa viedlo na Okresnom súde v Prievidzi pod č. 12 C 211/01.

Žiadosťou zo dňa 8.11.2006 požiadala navrhovateľka odporkyňu o pokračovanie v konaní, pretože po vynesení rozhodnutia odvolacím súdom dňa 11.10.2006 jej príjem pozostáva iba z invalidného dôchodku vo výške 2.335.-Sk. Odporkyňa podľa navrhovateľky na túto výzvu nereagovala.

Odporkyňa vo vyjadrení k návrhu poukázala na to, že nemôžu súčasne prebiehať konanie o úrazovú rentu u odporkyni a konanie o náhradu za stratu na zárobku na súde, preto konanie o jej žiadosti z 15.5.2006 prerušila do skončenia súdneho konania. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka na pobočke v Prievidzi

tvrdila, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie, odporkyňa v domnienke, že nie je konanie o nároku za stratu na zárobku právoplatne skončené, nemohla posudzovať jej žiadosť o úrazovú rentu včas, resp. mohla až po preverení uvedeného tvrdenia.

K samotnej žiadosti navrhovateľky o priznanie úrazovej renty odporkyňa uviedla, že túto posudzuje v nadväznosti na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne ako odvolacieho súdu č.k. 4 Co 349/2005, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Prievidzi č.k. 12 C 211/01. Týmito rozhodnutiami bola totiž navrhovateľke priznaná strata na zárobku len za obdobie od 1.5.2000 do 30.9.2000, pretože od októbra 2000 nevznikol navrhovateľke nárok na náhradu za stratu na zárobku, keďže pravdepodobný zárobok, ktorý by dosiahla navrhovateľka, keby bola zamestnaná, spolu s invalidným dôchodkom, by presahoval jej valorizovaný priemerný zárobok pred vznikom škody. Preto v súvislosti s podanou žiadosťou je možné posúdiť zdravotný stav navrhovateľky len z dôvodu jeho zhoršenia. V súčasnosti očakáva odporkyňa posúdenie zdravotného stavu navrhovateľky posudkovým lekárom pobočky v Prievidzi.

Navrhla preto návrh v celom rozsahu zamietnuť pre nečinnosť.

Navrhovateľka k vyjadreniu odporkyne dodala, že na pojednávaní na odvolacom súde bola prítomná zástupkyňa odporkyne, preto podľa jej názoru nič nebránilo rozhodnúť o jej žiadosti do konca roka 2006. Tvrdenie odporkyne, že nemala možnosť zistiť zhoršenie jej zdravotného stavu, považovala za neopodstatnené. Na svojom návrhu o urýchlené vyhovie jej žiadosti trvala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako príslušný súd v zmysle § 246 ods. 2 písm. b/ O.s.p. na konanie podľa § 250t O.s.p. preskúmal vec v rozsahu dôvodov podaného návrhu. Na základe vyjadrení účastníkov dospel k záveru, že predmetný návrh treba posúdiť ako neprípustný.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ **nevyčerpá** prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Preskúmanie zákonnosti postupu správneho orgánu podľa § 250t O.s.p., t.j. aj jeho nečinnosti, je teda podľa uvedeného zákonného ustanovenia podmienený využitím osobitných prostriedkov nápravy, pri ktorých využitím zo strany fyzickej osoby alebo právnickej osoby možno rozumne očakávať naplnenie účelu tohto ustanovenia.

Podľa podkladov predložených účastníkmi navrhovateľka podala svoju žiadosť o priznanie renty podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z.z. dňa 15.5.2006.

Konanie odporkyňa pod č. 22-2957/2006 dňa 11.7.2006 prerušila. Dňa 8.11.2006 požiadala navrhovateľka o pokračovanie v konaní, pretože podľa jej názoru odpadol dôvod prerušenia konania. Keď odporkyňa v konaní nepokračovala, podala predmetný návrh na začatie konania proti jej nečinnosti.

Podľa § 179 ods. 1 písm. a) bodu 1/ do pôsobnosti ústredia patrí rozhodovať v prvom stupni o úrazovej rente.

Zákon č. 461//2003 Z.z. nemá ustanovenie o povinnosti rozhodnúť vo veciach v určených lehotách aj v prípade, ak ako prvostupňový orgán rozhoduje ústredie. Vo veciach podľa uvedeného zákona č. 461/2003 Z.z. je možné postupovať podľa § 3 písm. a) zákona č. 152/1998 Z.z. o sťažnostiach, v zmysle ktorého je sťažnosť podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorým sa domáha ochrany svojich práv alebo právom chránených záujmov, pretože došlo k ich porušeniu alebo k ohrozeniu činnosťou alebo nečinnosťou orgánu verejnej správy.

Zo zisteného stavu veci vyplýva, že navrhovateľka takto nepostupovala. Nevyužila žiaden z dostupných prostriedkov nápravy a tak nevyčerpala možnosť danú jej osobitným predpisom.

Preto návrh navrhovateľky musel Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250t ods. 1 O.s.p. posúdiť ako neprípustný a podľa ods. 4 tohto zákonného ustanovenia ho zamietnuť.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250t ods. 8 O.s.p. tak, že neúspešnej navrhovateľke nepriznal právo na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave dňa 23. augusta 2007

JUDr. Tatiana Aschenbrennerová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: